

Scenariusz uroczystości szkolnej z okazji Święta Niepodległości

Sala gimnastyczna : na scenie żołnierze legioniści , hasła o treści patriotycznej, siatka wojskowa, pnie brzoź, flagi państwowe.

Narrator I : 11 listopada to symboliczna data, święto odzyskania Niepodległości przez Polskę. Dzień ten ustanowiono świętem narodowym dopiero ustawą z kwietnia 1937 roku. Do czasu wybuchu II wojny światowej, święto obchodzono tylko dwa razy w 1937 i 1939 roku. Po wojnie Narodowe Święto Niepodległości wróciło do kalendarza oficjalnych świąt państwowych. Główne obchody z udziałem najwyższych władz państwowych odbywają się na placu Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Znajduje się tam Grób Nieznanego Żołnierza. Jest to symboliczny Grób wszystkich bohaterów, którzy oddali swoje życie za wolną Polskę. Serdecznie witamy wszystkich zebranych na dzisiejszej uroczystości, a przede wszystkim przedstawicieli organizacji kombatanckich. To właśnie dzięki nim możemy cieszyć się wolną ojczyzną.

Narrator II : Bacność

Poczet Sztandarowy wystąpi

Do hymnu państwowego !

Po hymnie, poczet sztandarowy wyprowadzić

Spocznij

/ Na scenę wychodzi dwójka uczniów /

Dziewczynka : Cześć! Co słyszę ? Dawno Cię nie widziałam. Powiedz, jak tam w szkole?

Chłopiec: eeeeeee

Dziewczynka : co się stało ? A rozumiem – szkoła , to słabe oceny, a to oznacza kłopoty i stąd ta mina? Przecież zbliża się długi weekend. Już niedługo 11 listopada – dzień wolny od pracy, od szkoły.

Chłopiec : Akurat odpocznę sobie. Właśnie z okazji 11 listopada mamy do napisania pracę z historii i języka polskiego. Oczywiście wszystko jak należy – wiesz forma pracy dowolna, liczy się twórcze podejście do problemu. Problem to ja mam taki, że zupełnie nie wiem jak się do tej pracy zabrać ?

Dziewczynka : Nie przesadzaj. Znam kogoś, kto Ci pomoże, choć ze mną do mojej babci. Ona wie wszystko o I wojnie światowej, Legionach,, Piłsudskim, a w jednym ułanie to się nawet kochała

/ pokój babci, stół, fotel, babcia w okularach z robótką w ręku/

Dziewczynka : Witaj babciu, przyszedłem z kolegą, który ma ogromny problem z odzyskaniem niepodległości.

Babcia : jeżeli mamy jakiś kłopot z wolnością i niepodległością, to raczej z jej zagospodarowaniem niż odzyskaniem. Przecież niedługo kolejna rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości.

Chłopiec : właśnie chciałem zauważyć, że kolejna rocznica tego wydarzenia to kolejna praca z historii do napisania.

Babcia: Ty się nie rozglądaj, tylko skup i posłuchaj jaka droga wiodła Polaków do wolności?

/ stół , przy nim siedzą osoby, czytają gazety, na scenę wchodzi osoba z napisem 1772,1793,1795, po niej na scenę wlatują 3 uczniowie, przebrani za sępy/

I osoba przy stoliku (rodzic) : Spójrzcie bracia moi. Złe dni dla naszej Polski nastąpiły, 3 sępy nad nią krążą i wypatrują co lepszej zdobyczy.

II osoba (nauczyciel) : spójrzcie ! Tutaj piszą ,że wczoraj, a wczoraj był 5 sierpnia 1772 roku ,w Petersburgu podpisano konwencję rozbiorową! Od naszej ojczyzny Polski jak toporem odcięto ziemie naszych pradziadów, a braci naszych do innych państw przyłączono.

III osoba (ksiądz) : straszne to rzeczy się dzieją .Boże mniej nasz kraj i nas samych w swej opiece!

/ na scenę wbiega uczeń przebrany za gazeciarza/

Gazety, gazety! Kupujcie ludzie gazety! Najświeższe wiadomości! Nasi wrogowie znów atakują. Gazety, gazety! Najnowsze wiadomości prosto z Petersburga! Podpisanie drugiej konwencji rozbiorowej. Najświeższe wiadomości ! Polska coraz mniejsza! Wykradziono znów nasze cenne polskie ziemie! Nasi bracia pod jarzmem zaborców! Gdzie nasze wojsko!

Narrator III : Na skutek 2 rozbiorów państwo polskie zaczęło ulegać powolnej likwidacji, gdyż większość jego obszarów została podzielona pomiędzy : Rosję, Prusy i Austrię. Zwiększyły się uciski i represje na ludność polską, która znalazła się pod zaborami.

/ recytacja /

A jak Ciebie kto zapyta:
Kto ty taki, skąd ty rodem?
Mów, żeś z tego łąnu żyta,
Żeś z tych łąk co pachną miodem.
Mów, że jesteś z takiej chaty,
Co piastowską chatą była,
Żeś z takiej ziemi, której kwiaty
Gorzka rosa wykarmiła

Narrator II : Jednak Polacy, naród dumny i waleczny, śmiało podejmowali próby sprzeciwu. Organizacje spiskowe zaczęły organizować wystąpienie przeciwko zaborcom .Polacy, poderwani do walki przez Tadeusza Kościuszkę, wystąpili zbrojnie w marcu 1794 roku. Doszło do wielu potyczek i bitew, jednak pomimo wielu starań powstanie upadło.

Narrator I : Kęska powstania przyczyniła się do ponownego spotkania przedstawicieli Rosji, Prus i Austrii, którzy 24 października 1795 roku podpisali porozumienie dotyczące podziału ziem polskich. Polska jako odrębne państwo zniknęła z mapy Europy.

Narrator III : Był to smutny czas w historii naszej ojczyzny. Nie było polskiego rządu, ani wojska, ani stolicy. Nie wolno było używać polskiej flagi ani godła.Za mówienie po polsku dzieci były karane, a dorośli trafiali do więzienia.

/ recytacja wiersza „Ta co nie zginęła/

Żegnaj nam, żegnaj droga kraino!
Żegnaj nam kraju ojczysty!
Niech dzisiaj jeszcze krew i łzy płyną..
Niech się upoją tyrany !
Krew i łzy zmogą wszelkie kajdany...
Nędza i ucisk przeminą....

O Polsko, święte Twe imię,
Po cichu i po kryjomu
Z trwogą za siebie i innych

Szeptano w ojców mych domu.
Prawdziwe jakieś nieprawdy
Opowiadano o Tobie
Mówiono, że jesteś święta
Mówiono, że leżysz w grobie

/ na scenę wchodzi 2 osoby niosące flagę Polski , osoby siedzące przy stole wstają i składają przysięgę/

Rodziec : Nie ma już Polski na mapach Europy, zaborcy nie pozwalają nam władać naszą mową ojczystą. Ale my – rodzice polscy dzieciom naszym dziedzictwo polskie przekazywać i pielęgnować będziemy. Naszych synów wychowywać będziemy na walecznych żołnierzach i honorowych Polaków. Przysięgamy !

Nauczyciel : My , polscy nauczyciele, pomimo zakazów polskiej mowy uczyć będziemy. Będziemy krzycieć polską kulturę i naukę. Zaszczepimy w umysłach naszych dzieci miłość do Polski i ducha walki. Wychowamy ich na prawych obywateli państwa polskiego. Przysięgamy !

Ksiądz : My polscy księża, bronić będziemy wiary chrześcijańskiej. Będziemy wspierać naród polski w walce z zaborcą, pielęgnować będziemy kulturę i mowę polską. Przysięgamy !

Żołnierz : My żołnierze polscy, pomimo wcielenia nas do obcych wojsk, nie zapomnimy, że nadal jesteśmy Polakami. Do końca swych dni szukać będziemy przywódcy, który poprowadzi nas do walki o Polskę. Przysięgamy, że do ostatniej kropli krwi walczyć będziemy o ojczyznę. Przysięgamy !

Narrator I : Chociaż Polski nie było na mapie Europy, Polacy czynili wysiłki, aby odzyskać wolność. Jan Henryk Dąbrowski utworzył Legiony Polskie we Włoszech.

/ chór wykonuje „Pieśń o Legionach”/

Narrator II : Marzenia Polaków o wolnej Polsce zaczęły się spełniać, ale dopiero w początkach XX wieku . Człowiekiem, który przyczynił się do odzyskania niepodległości był Józef Piłsudski – twórca Legionów Polskich, który 3 sierpnia 1914 roku na Krakowskich Oleandrach zwrócił się do 144 młodych ludzi w patriotycznym u niesieniu.

/ na scenę wchodzi uczeń przebrany za Józefa Piłsudskiego oraz grupa żołnierzów/

Piłsudski : Żołnierze ! Spotkał was ten zaszczyt niezmierny, że pierwsi pójdziecie do królestwa i przestąpicie granice rosyjskiego zaboru jako czołowa kolumna wojska polskiego idącego walczyć za oswobodzenie ojczyzny. Patrzę na was jako na kadry z których rozwinąć się ma przyszła armia polska i pozdrawiam was jako pierwszą kadrową kompanię.

/ chór „Pierwsza kadrowa”/

Narrator II : Pierwsza wojna światowa osłabiła państwa zaborcze, dzięki czemu stała się możliwa odbudowa niepodległego państwa polskiego. Po 123 latach niewoli, rozbiorów, obcego panowania, w końcu 1918 roku odrodziło się państwo polskie. Marzenia Polaków stały się rzeczywistością.

/na scenę wybiega ponownie gazeciarz, krzyczy i rozdaje ludziom gazety/

Rodacy! Kupujcie gazety! Koniec wojny! Zaborcy pokonani ! Polska nareszcie wolna! Rozbrojone wojska austriackie w Krakowie! Utworzenie pierwszego polskiego rządu! Wolność! Wolność! Polska wraca na mapy Europy!

/ wiersze w wykonaniu żołnierzy/

Żołnierz I

Polsko, nie jesteś Ty już niewolnicą
Łańcuch twych kajdan stał się tym łańcuchem,
Na którym z lochu, co był twą stolicą
Lat sto, swym własnym dźwignęłaś się duchem.

Żołnierz II

Nie przeszły Ciebie karabiny
Nie wiodły za Cię bój komety w niebie,
Ni z Jakubowem zstąpiły drabiny
W pomoc anioły, powstałaś przez siebie!

Żołnierz III

Dzisiaj wychodzisz po wieki z podziemia,
Z ludów jedyny ty lud czystych dłoni,
Co swych zaborców zdumieniem oniemia
Iż tym zwyciężyła jeno, że się broni.

Narrator III : Polska to nasza ojczyzna, ojczyzna to kraj dzieciństwa, miejsce urodzenia, to jest ta mała najbliższa ojczyzna, miasto, miasteczko, wieś, ulica, dom, podwórko.

/ na scenę wchodzi osoba przebrana za Polskę, w zakrwawionym prześcieradle/

Polska : Dziś rocznica mojego odzyskania niepodległości, było to dawno jeszcze wtedy gdy nikogo z was nie było na świecie

/ zwraca się do zaborców/

Pokonałam ich dzięki moim dzieciom – Polakom (zwraca się do żołnierzy)

Jest rok 2008 kłęka i kaszle, jestem chora, chora.

/na scenę wchodzi uczniowie z zapalonym zniczem, wypowiadają słowa przekazując sobie znicz/

Uczeń I : Zjadamy się nawzajem, nienawidzimy, wokół zawiść i zło, czy możesz to zmienić

Uczeń II : Nie wiem co to jest miłość i przyjaźń, media mnie karmią agresją, czy możesz to zmienić

Uczeń III: Mój świat to wirtualny świat gier komputerowych i Internetu, czy możesz to zmienić

Uczeń IV : Moi rodzice nie mają dla mnie czasu, jestem hodowany, a nie wychowywany, czy możesz to zmienić

Uczeń VI : A ja codziennie widzę biedę, alkohol i narkotyki, czy możesz to zmienić.

/ Polska wstaje, wychodzi na środek sali/

Kochani tylko w waszych rękach mój los, zmieniajcie się, żeby Polska była Polską, uleczcie mnie lecząc siebie, leczcie swe wady, zmieniajcie świat, póki czas, póki czas, póki czas (mówi coraz ciszej)

Narrator I : Cyprian Kamil Norwid powiedział, że ojczyzna to wielki zbiorowy obowiązek. Miały tego świadomość przeszłe pokolenia, a czy my rozumiemy swoje obowiązki względem ojczyzny. Czy szanujemy symbole narodowe, troszczymy się o poprawność języka polskiego, czy zachowujemy polskie tradycje narodowe. Zastanówmy się nad odpowiedzią na te pytania

/ na scenę wychodzi uczeń i recytuje wiersz, wszyscy uczniowie biorący udział w przedstawieniu powtarzają refren/

Kiedy nagle las zaszumi,
Mowę sosny gdy zrozumiesz...
To jest Polska
Gdy zobaczysz gdzieś topole
Królujące ponad polem...
To jest Polska
Gdy zobaczysz płowe wrzosa
Rozbłyskane w kroplach rosy
To jest Polska
Kiedy drogim jest ci w życiu
Żyto srebrne przy księżycu
To jest Polska
Ujrzysz biały krzyż wycięty
Hełm i piasek święty
To jest Polska

/ chór wykonuje „Rotę”/

Narrator II : prosimy o zabranie głosu ;
- przedstawiciela organizacji kombatanckich
- panią Dyrektor
Dziękujemy prosimy o rozejście się do klas

Na podstawie dostępnych źródeł opracowała Mirosława Krzemińska